Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria L

2025/1430

17.7.2025

ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2025/1430

z 8. júla 2025

o pozícii, ktorá sa má v mene Európskej únie prijať v Spoločnom výbore EHP k zmene prílohy IV (Energetika) k Dohode o EHP (RED II)

(Text s významom pre EHP)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 194 ods. 2 v spojení s jej článkom 218 ods. 9,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 2894/94 z 28. novembra 1994 o opatreniach na vykonávanie Dohody o Európskom hospodárskom priestore ([1]), a najmä na jeho článok 1 ods. 3,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

(1) Dohoda o Európskom hospodárskom priestore ([2])(ďalej len „Dohoda o EHP“) nadobudla platnosť 1. januára 1994.

(2) Podľa článku 98 Dohody o EHP sa na základe rozhodnutia Spoločného výboru EHP môže meniť okrem iného príloha IV (Energetika) k Dohode o EHP.

(3) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2022/759 ([3]) a smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov ([4]) by sa mali začleniť do Dohody o EHP.

(4) Vo viacerých ustanoveniach smernice (EÚ) 2018/2001 sa vyžadujú zásadné úpravy, ktoré odrážajú špecifiká Dohody o EHP a štátov EZVO.

(5) Keďže záväzný cieľ Únie v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov sa nevzťahuje na štáty EZVO, cieľ Únie stanovený v článku 3 ods. 1 smernice (EÚ) 2018/2001 by sa nemal vzťahovať na štáty EZVO. Uvedený článok bol preto primerane upravený. Štáty EZVO však dobrovoľne stanovujú svoje národné indikatívne ciele v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov, ako sa uvádza vo vyhlásení štátov EZVO, ktoré je pripojené k rozhodnutiu Spoločného výboru EHP. V dôsledku toho by štáty EZVO nemali byť súčasťou platformy Únie pre rozvoj energie z obnoviteľných zdrojov ani sa zúčastňovať na štatistických prenosoch s členskými štátmi. Článok 8 smernice (EÚ) 2018/2001 by sa preto nemal uplatňovať na štáty EZVO.

(6) Vzhľadom na odľahlú geografickú polohu Islandu a súvisiace výzvy pri výpočte hrubej konečnej energetickej spotreby v súvislosti s množstvom energie spotrebovanej v leteckej doprave by sa na Island mala uplatňovať rovnaká prahová hodnota, aká sa poskytuje Cypru a Malte v článku 7 smernice (EÚ) 2018/2001.

(7) Pokiaľ ide o postupy udeľovania povolení stanovené v článku 16 smernice (EÚ) 2018/2001, v rozhodnutí Spoločného výboru by sa mali zohľadniť osobitné povinnosti Nórska konzultovať so Sámami s cieľom zabezpečiť, aby sa lehoty na postup udeľovania povolení uvedené v článku 16 ods. 4, 5 a 6 smernice (EÚ) 2018/2001 mohli predĺžiť až o jeden rok.

([1]) Ú. v. ES L 305, 30.11.1994, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2894/oj.
([2]) Ú. v. EÚ L 1, 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/1/oj.
([3]) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2022/759 zo 14. decembra 2021, ktorým sa mení príloha VII k smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001, pokiaľ ide o metodiku výpočtu množstva energie z obnoviteľných zdrojov používanej na chladenie a diaľkové chladenie (Ú. v. EÚ L 139, 18.5.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/759/oj).
([4]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 z 11. decembra 2018 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov (Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj), v znení korigend uverejnených v Ú. v. EÚ L 311, 25.9.2020, s. 11 a Ú. v. EÚ L 41, 22.2.2022, s. 37.

(8) Štáty EZVO by sa mali riadiť politikou Únie, pokiaľ ide o vzájomné uznávanie potvrdení o pôvode s tretími krajinami, ako sa stanovuje v článku 19 ods. 11 smernice (EÚ) 2018/2001. Preto by nemali uznávať potvrdenia o pôvode vydané treťou krajinou, pokiaľ Únia s touto treťou krajinou neuzavrela dohodu a pokiaľ nie sú splnené kritériá stanovené v uvedenom článku. Článok 19 ods. 11 smernice (EÚ) 2018/2001 sa preto zodpovedajúcim spôsobom upravil.

(9) Keďže Nórsko a Island majú vysoký podiel elektriny z obnoviteľných zdrojov a Nórsko ju využíva prevažne na vykurovacie účely, zatiaľ čo Island používa na vykurovanie obnoviteľné geotermálne zdroje alebo elektrinu z obnoviteľných zdrojov, je vhodné upraviť metodiku výpočtu týkajúcu sa začleňovania vykurovania a chladenia stanovenú v článku 23 smernice (EÚ) 2018/2001.

(10) Okrem toho Lichtenštajnsko nemôže v súčasnosti uplatňovať články 25 až 31 smernice (EÚ) 2018/2001 o energii z obnoviteľných zdrojov v odvetví dopravy ani požiadavky na udržateľnosť palív z obnoviteľných zdrojov, keďže politika v oblasti palív je v Lichtenštajnsku regulovaná vzhľadom na jeho regionálnu úniu so Švajčiarskom. Lichtenštajnsku by preto mala byť udelená dočasná výnimka, keďže v rámci danej regionálnej únie sa uplatňuje systém na zvýšenie využívania biopalív vychádzajúci z mechanizmu kompenzácie CO_2 s cieľom 23 %, ktorý sa uplatňuje od roku 2024. Výnimka by sa mala uplatňovať len dovtedy, kým sa do Dohody o EHP nezačlení smernica (EÚ) 2018/2001 zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/2413 ([5]).

(11) Príloha IV (Energetika) k Dohode o EHP by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.

(12) Pozícia Únie v Spoločnom výbore EHP by preto mala vychádzať z pripojeného návrhu rozhodnutia,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Pozícia, ktorá sa má v mene Únie prijať v Spoločnom výbore EHP k navrhovanej zmene prílohy IV (Energetika) k Dohode o EHP, je založená na návrhu rozhodnutia Spoločného výboru EHP pripojenom k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

V Bruseli 8. júla 2025

Za Radu

predsedníčka

S. LOSE

([5]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/2413 z 18. októbra 2023, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2018/2001, nariadenie (EÚ) 2018/1999 a smernica 98/70/ES, pokiaľ ide o podporu energie z obnoviteľných zdrojov, a ktorou sa zrušuje smernica Rady (EÚ) 2015/652 (Ú. v. EÚ L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

NÁVRH

ROZHODNUTIE SPOLOČNÉHO VÝBORU EHP

č. …

z …,

ktorým sa mení príloha IV (Energetika) k Dohode o EHP

SPOLOČNÝ VÝBOR EHP,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „Dohoda o EHP“), a najmä na jej článok 98,

keďže:

(1) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2022/759 zo 14. decembra 2021, ktorým sa mení príloha VII k smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001, pokiaľ ide o metodiku výpočtu množstva energie z obnoviteľných zdrojov používanej na chladenie a diaľkové chladenie ([1]), sa má začleniť do Dohody o EHP.

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 z 11. decembra 2018 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov ([2]), v znení korigend Ú. v. EÚ L 311, 25.9.2020, s. 11 a Ú. v. EÚ L 41, 22.2.2022, s. 37, sa má začleniť do Dohody o EHP.

(3) Smernicou (EÚ) 2018/2001 sa zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES ([3]) začlenená do Dohody o EHP, a preto je potrebné odkaz na ňu v rámci Dohody o EHP vypustiť.

(4) Štáty EZVO nie sú zahrnuté do záväzného celkového cieľa Únie pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov na hrubej konečnej energetickej spotrebe Únie v roku 2030. Článok 3 smernice (EÚ) 2018/2001 by sa mal uplatňovať v štátoch EZVO s výnimkou ustanovení článku 3 ods. 1, 5 a 6 uvedenej smernice. Štáty EZVO by namiesto toho mali stanoviť národné indikatívne ciele v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov na rok 2030, a preto by nemali uplatňovať článok 8 týkajúci sa platformy Únie pre rozvoj energie z obnoviteľných zdrojov a štatistické prenosy. To nevylučuje možnosť budúcich rokovaní medzi štátmi EZVO a Úniou, pokiaľ ide o spoluprácu na dosiahnutie cieľov v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov po roku 2030.

(5) Štáty EZVO môžu uplatňovať systémy podpory v súlade s článkom 4 smernice (EÚ) 2018/2001 na účely dosiahnutia alebo prekročenia svojich príslušných národných indikatívnych cieľov v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov.

(6) V článku 7 ods. 5 smernice (EÚ) 2018/2001 sa stanovujú výnimky pre Cyprus a Maltu vo forme nižšej prahovej hodnoty pri výpočte hrubej konečnej energetickej spotreby v súvislosti s množstvom energie spotrebovanej v leteckej doprave. Island je vzdialený ostrov s dlhými vzdialenosťami k susedným krajinám. Vzhľadom na túto špecifickú geografickú situáciu by sa na Island mala uplatňovať rovnaká prahová hodnota ako v prípade Cypru a Malty.

(7) V prípadoch, kedy má Nórsko povinnosť konzultovať so Sámami, je potrebné zabezpečiť, aby sa lehoty na postup udeľovania povolení uvedené v článku 16 ods. 4, článku 16 ods. 5 a článku 16 ods. 6 smernice (EÚ) 2018/2001 mohli predĺžiť až o jeden rok.

(8) Nórsko a Island majú vysoký podiel elektriny z obnoviteľných zdrojov. Nórsko využíva elektrinu z obnoviteľných zdrojov prevažne na vykurovacie účely, zatiaľ čo Island používa na vykurovanie obnoviteľné geotermálne zdroje a elektrinu z obnoviteľných zdrojov využíva tam, kde geotermálne zdroje nie sú k dispozícii. Preto je vhodné upraviť metodiku výpočtu týkajúcu sa začleňovania vykurovania a chladenia do smernice (EÚ) 2018/2001, pokiaľ ide o štáty EZVO.

([1]) Ú. v. EÚ L 139, 18.5.2022, s. 1.
([2]) Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s. 82.
([3]) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16.

(9) Vzhľadom na regionálnu úniu Lichtenštajnska so Švajčiarskom, v rámci ktorej sú palivá regulované švajčiarskymi orgánmi a dodávané švajčiarskymi subjektmi, a na to, že ide o jediný zdroj dodávok dopravných palív v Lichtenštajnsku, je vhodné udeliť dočasnú výnimku z článkov 25 až 31 smernice (EÚ) 2018/2001, v ktorých sa stanovujú pravidlá týkajúce sa energie z obnoviteľných zdrojov v odvetví dopravy a pravidlá udržateľnosti pre palivá z obnoviteľných zdrojov. Lichtenštajnsko dodržiava švajčiarsky systém na zvýšenie využívania biopalív založený na kompenzačnom mechanizme CO_2, ktorý je z hľadiska ambícií porovnateľný s nahrádzajúcimi a úspornými účinkami v oblasti cieľov pre biopalivá. Emisie CO_2 z palív pre vozidlá so spaľovacím motorom sa musia kompenzovať vnútroštátnymi opatreniami a opatreniami v zahraničí. V článku 37 lichtenštajnskej vyhlášky o CO_2 (LR 814.065.1) a v článkoch 9 a 10 aktu o CO_2 (LR 814.065) sa stanovuje, že sa od roku 2024 musí kompenzovať 23 % emisií CO_2. Táto výnimka by sa mala vzťahovať na smernicu (EÚ) 2018/2001 v znení platnom pred jej zmenou smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/2413 z 18. októbra 2023 ([4]). Táto výnimka je prísne časovo obmedzená a mala by sa uplatňovať len dovtedy, kým sa nedosiahne dohoda o začlenení smernice (EÚ) 2018/2001 zmenenej smernicou (EÚ) 2023/2413 do dohody o EHP. Dohoda by sa mala považovať za dosiahnutú po začlenení smernice (EÚ) 2018/2001 zmenenej smernicou (EÚ) 2023/2413 do Dohody o EHP.

(10) Lichtenštajnsko bolo vyňaté z nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 z 22. októbra 2008 o energetickej štatistike ([5]), keďže nedokáže poskytnúť pôvodné údaje o „primárnej energetickej spotrebe“ alebo „konečnej energetickej spotrebe“. Lichtenštajnsko môže preformulovať vnútroštátne štatistické údaje na údaje o primárnej energetickej spotrebe a konečnej energetickej spotrebe, kde sa to podľa smernice (EÚ) 2018/2001 vyžaduje.

(11) Príloha IV k Dohode o EHP by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJAL TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

V prílohe IV k Dohode o EHP sa znenie bodu 41 (smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES) nahrádza takto:

„**32018 L 2001**: smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 z 11. decembra 2018 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov (Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s. 82), v znení korigend Ú. v. EÚ L 311, 25.9.2020, s. 11 a Ú. v. EÚ L 41, 22.2.2022, s. 37, zmenená týmito právnymi predpismi:

— **32022 R 0759**: delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2022/759 zo 14. decembra 2021 (Ú. v. EÚ L 139, 18.5.2022, s. 1).

Rozhodnutia o uznaní dobrovoľných schém na preukázanie súladu s kritériami udržateľnosti podľa smerníc Európskeho parlamentu a Rady 98/70/ES a (EÚ) 2018/2001 sú uvedené v kapitole XVII prílohy II.

Ustanovenia smernice sa na účely tejto dohody vykladajú s týmito úpravami:

a) Článok 3 ods. 1, 5 a 6, článok 5 ods. 4 a 5 a článok 8 sa neuplatňujú na štáty EZVO.

b) V článku 3:

i) v odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Každý štát EZVO stanoví národný indikatívny cieľ v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov vyjadrený ako podiel energie z obnoviteľných zdrojov na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2030 ako súčasť svojho príslušného integrovaného národného energetického a klimatického plánu v súlade s článkami 3 až 5 a článkami 9 až 14 nariadenia (EÚ) 2018/1999. Pri príprave svojich návrhov integrovaných národných energetických a klimatických plánov môžu štáty EZVO zvážiť vzorec uvedený v prílohe II k uvedenému nariadeniu.‘;

ii) v odseku 4 sa dopĺňa tento pododsek:

‚Od 1. januára 2026 nesmie byť podiel energie z obnoviteľných zdrojov v rámci hrubej konečnej energetickej spotreby jednotlivých štátov EZVO nižší ako základný podiel uvedený v treťom stĺpci tabuľky v časti A prílohy I. Štáty EZVO prijmú opatrenia potrebné na zabezpečenie dodržania uvedeného základného podielu.‘

([4]) Ú. v. EÚ L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.
([5]) Ú. v. EÚ L 304, 14.11.2008, s. 1.

c) V článku 4:

i) v odseku 1 sa dopĺňa táto veta:

‚Na to, aby štáty EZVO dosiahli alebo prekročili svoje príslušné národné indikatívne ciele v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov stanovené v článku 3 ods. 2 tejto smernice, môžu štáty EZVO uplatňovať systémy podpory.‘;

ii) v odseku 3 sa slová ‚bolo dotknuté uplatniteľné právo Únie týkajúce sa vnútorného trhu s elektrinou‘ nahrádzajú slovami ‚boli dotknuté právne predpisy o vnútornom trhu s elektrinou uplatniteľné podľa Dohody o EHP‘.

d) V článku 5 ods. 2 sa slová ‚práva Únie v oblasti vnútorného trhu s elektrinou‘ nahrádzajú slovami ‚právnych predpisov o vnútornom trhu s elektrinou uplatniteľných podľa Dohody o EHP‘.

e) V článku 4 ods. 9, článku 6 ods. 1, článku 21 ods. 7 a článku 22 ods. 7 sa slová ‚články 107 a 108 ZFEÚ‘ (v jednotlivých gramatických tvaroch) nahrádzajú slovami ‚články 61 a 62 Dohody o EHP‘ (v príslušných gramatických tvaroch).

f) V článku 7 ods. 5 treťom pododseku sa za slovo ‚Cypru‘ vkladá slovo „ Islandu‘.

g) V článku 16 ods. 4 a 5 sa za slová ‚mimoriadnych okolností‘ vkladajú slová ‚alebo ak má Nórsko povinnosť konzultovať so Sámami‘.

h) V článku 16 ods. 6 sa za slovo ‚zariadenia‘ vkladajú slová ‚alebo ak má Nórsko povinnosť konzultovať so Sámami‘.

i) V článku 19 ods. 11 sa dopĺňajú tieto pododseky:

‚Štáty EZVO neuznávajú potvrdenia o pôvode vydané treťou krajinou s výnimkou situácie, keď Únia uzavrela dohodu s touto treťou krajinou o vzájomnom uznávaní potvrdení o pôvode vydaných v Únii a kompatibilných systémov potvrdení o pôvode zriadených v uvedenej tretej krajine a keď štáty EZVO uzavreli v podstate rovnocennú dohodu, a to iba v prípade, že existuje priamy dovoz alebo vývoz energie.

Štáty EZVO sa usilujú uzatvárať dohody, ktoré boli uvedené v prvom pododseku.‘

j) V článku 19 ods. 12 a článku 36 ods. 3 sa slová ‚právo Únie‘ (v jednotlivých gramatických tvaroch) nahrádzajú slovami ‚Dohoda o EHP‘ (v príslušných gramatických tvaroch).

k) V článku 20 ods. 3 sa za slová ‚cieľa Únie stanoveného v článku 3 ods. 1 tejto smernice‘ vkladajú slová ‚alebo, pokiaľ ide o štáty EZVO, ich príslušného národného indikatívneho cieľa v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov stanoveného v súlade s článkom 3 ods. 2‘.

l) V článku 23 ods. 1 sa slová ‚a vypočítaným podľa metodiky stanovenej v článku 7 bez toho, aby bol dotknutý odsek 2 tohto článku‘ neuplatňujú na štáty EZVO.

m) V článku 23 ods. 2 písm. b) sa za slová ‚priemerného ročného zvýšenia‘ vkladajú slová ‚alebo, pokiaľ ide o štáty EZVO, ak ich podiel energie z obnoviteľných zdrojov vrátane elektriny z obnoviteľných zdrojov používanej v odvetví vykurovania a chladenia je vyšší ako 60 %, započítať každý takýto podiel ako splnenie priemerného ročného zvýšenia‘.

n) V článku 29 ods. 1 písm. a) sa slová ‚prispievanie k cieľu Únie stanovenému v článku 3 ods. 1 a‘ neuplatňujú na štáty EZVO.

o) Články 25 až 31 sa neuplatňujú na Lichtenštajnsko až do začlenenia smernice (EÚ) 2018/2001 zmenenej smernicou (EÚ) 2023/2413 do Dohody o EHP.

p) Do tabuľky v bode A prílohy I sa dopĺňa tento text:

	Podiel energie z obnoviteľných zdrojov na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2005 (S_{2005})	Cieľ pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2020 (S_{2020})
‚Island	55,0 %	64 %
Nórsko	58,2 %	67,5 %
Lichtenštajnsko	7 %	24 %‘

q) V bode 6 písm. b), c) a d) prílohy IV sa slová ‚vnútroštátneho práva a práva Únie' nahrádzajú slovami ‚vnútroštátneho práva a právnych predpisov uplatniteľných podľa Dohody o EHP'."

Článok 2

Znenie delegovaného nariadenia (EÚ) 2022/759 a smernice (EÚ) 2018/2001 v znení korigend uverejnených v Ú. v. EÚ L 311, 25.9.2020, s. 11 a v Ú. v. EÚ L 41, 22.2.2022, s. 37 v islandskom a nórskom jazyku, ktoré sa uverejní v dodatku EHP k *Úradnému vestníku Európskej únie*, je autentické.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť … pod podmienkou, že boli vykonané všetky oznámenia podľa článku 103 ods. 1 Dohody o EHP (*).

Článok 4

Toto rozhodnutie sa uverejní v oddiele EHP *Úradného vestníka Európskej únie* a v dodatku EHP k *Úradnému vestníku Európskej únie*.

V … ….

Za Spoločný výbor EHP

predseda/predsedníčka

tajomníci

Spoločného výboru EHP

(*) [Ústavné požiadavky neboli oznámené.] [Ústavné požiadavky boli oznámené.]

Vyhlásenie štátov EZVO k rozhodnutiu č. …,

ktorým sa smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 začleňuje do dohody

[na prijatie spolu s rozhodnutím a uverejnenie v Úradnom vestníku Európskej únie]

Začlenením smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 do Dohody o EHP sa rozširuje spoločný regulačný rámec na podporu energie z obnoviteľných zdrojov v štátoch EZVO. Štáty EZVO nie sú zahrnuté do hlavného cieľa EÚ v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov. Štáty EZVO však stanovili tieto príslušné indikatívne národné ciele v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov:

— Island stanovil národný indikatívny cieľ v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov vyjadrený ako podiel energie z obnoviteľných zdrojov na hrubej konečnej spotrebe energie na 80 % v roku 2030. Islandský národný cieľ v oblasti obnoviteľných zdrojov energie vychádza z analýzy a prognózy islandskej agentúry pre životné prostredie a energiu (UOS) do roku 2030. Odvetvia elektrickej energie a vykurovania na Islande používajú 100 % obnoviteľné zdroje energie z vodnej a geotermálnej energie. Islandský indikatívny cieľ v oblasti obnoviteľných zdrojov energie na rok 2030 je o 16 percentuálnych bodov vyšší ako národný cieľ pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2020.

— Lichtenštajnský parlament (Landtag) prijal 6. novembra 2020 svoju energetickú stratégiu na rok 2030, v ktorej stanovil národný cieľ 30 % podielu energie z obnoviteľných zdrojov. Tento cieľ sa realizuje nasledovne: Približne 17 % z domácich obnoviteľných zdrojov energie (predovšetkým fotovoltika a podľa možnosti veterná energia a v menšom rozsahu biomasa) a približne 13 % z dovážaných obnoviteľných zdrojov energie (e-palivá, obnoviteľný vodík). Správy o dosahovaní cieľov sa podávajú každoročne (ako súčasť monitorovacej správy určenej lichtenštajnskému parlamentu).

— Nórsko stanovilo národný indikatívny cieľ v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov vyjadrený ako podiel energie z obnoviteľných zdrojov na hrubej konečnej spotrebe energie na 77,5 % v roku 2030. Nórsky národný cieľ v oblasti obnoviteľných zdrojov energie vychádza z analýzy a prognóz nórskej agentúry pre energiu (NVE) do roku 2030 a z interných posúdení, ktoré vykonalo nórske ministerstvo energetiky. Východisková pozícia Nórska je veľmi vysoká, keďže Nórsko bola jedna z prvých krajín, ktoré využívali energiu z obnoviteľných zdrojov. Zároveň to znamená, že sa už využívajú nákladovo najefektívnejšie a najjednoduchšie dostupné opatrenia. Nórsky indikatívny cieľ v oblasti obnoviteľných zdrojov energie na rok 2030 je o 10 percentuálnych bodov vyšší ako národný cieľ pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov na hrubej konečnej energetickej spotrebe na úrovni 67,5 % v roku 2020.